

Фудбалските игралишта во Лешок

Првото игралиште на кое Лешек организирано играл фудбал била манастирската ливада во **Млака**.

Првата фудбалска утакмица Лешок ја одиграл во Млака во 1938 -39 година и младите фудбалери од Љешек играле со играчите од Теарце, Брезно, Вратница и др. Во Млака фудбалерите од Лешек прв го победиле Теарце, после Брезно и др. Не е забележано точно со кој резултат завршила првата утакмица, но, повеќе соговорници од Лешок беа едногласни дека лешаните ги победиле теарчаните. Оваа победа младите од Лешок ја прославиле, но, и цело село ја славело победата против Теарце и со денови и месеци се зборувало и се прикажувало за победата над Теарце. Ова ми го потврдија и директните играчи од тоа време (татко ми Живко Спироски, аџо Боре Спироски, аџо Ладе Богдановски. Но, за натпреварите во Млака, немаме никаков документ или официјална потврда или писмена изјава на некој играч за времето, со кого се одиграла и кој бил резултат и не може да ги сметаме овие искази за официјален почеток на фудбалот во Лешок.

Лешок играле фудбал и со младите од Вратница, Јанчиште, Брезно и другите села од Долни Полог. Праксата покажала дека ова игралиште-ливада била кратка и тесна, а од север кон југ имала мала удолница и не била рамна, што не било по фудбалските прописи.

(Лешок, Нивата во Млака сопственост на Лешочкиот манастир прв пат се игра фудбал)
(Lesok, First football stadium in Mlaka)

Второто игралиште било **Под Џаде**. Бидејќи игралиштето во Млака не било добро, младите од Лешок одлучиле да најдат друго место за играње фудбал, кое ќе биде порамно. Баба Фона Ереновска од родот Коларој и дедо Андро Поповски од родот Лалошој им дозволиле на младите фудбалери од Лешок да играат во нивните ниви, кои биле една до друга, а игралиштето **Под Џаде**, лево од патот за Жилче, спротивно од ЗИК Стопанството Борец од Лешок.

На ова игралиште се играло фудбал неколку години после ослободувањето од 1948 до 1955 година.

Раскажувачите ми рекоа дека главни организатори и играчи на првите утакмици во 1949 година биле Љубо Атанасовски и Живко Спироски. Други играчи од тоа време биле Ладе Богдановски, Боге Мирчевски, Горче Деспотовски, Горче Аврамовски, Лазо Коцевски, Боре Спироски, Ане Атанасовски, Pero Груевски и др.

Првата утакмица на ФК Лешок на игралиштето Под Џаде била на 18.09.1949 год. со ФК Вратница и Лешок изгубил. Резултатот бил: Лешок-Вратница 1:2 .

(Во овие ниви било фудбалското игралиште Под Џаде во Лешок)
 (Football stadion Pod Djade from Lesok)

Во 1946 година генерацијата на татко ми Живко Спироски биле војници во Белград, Вршац и Суботица, а заедно со него војници биле и Ладе Богдановски, Ѓорче Филиповски, Косте Кировски од Варвара и др. Во слободното време татко ми како војници играле фудбал и таму добро ја научиле фудбалската вештина. Кога се вратиле од војска, татко ми донеле фудбалска топка и така во 1947 година, младите од Лешок, за прв пат почнале организирано да играат фудбал во Лешок. Тогаш играле фудбал во Млака, во ливадата на Манастирот. Ова е првата генерација на ентузијасти и заљубеници на Лешок, кои својата љубов кон родниот Лешок ја изразувале организирано преку фудбалот. Најголем организатор и заљубеник во фудбалот бил Јубо Атансовски, братучед на татко ми, кој трагично загинува на 19 мај 1950 година од удар на гром заедно со татко му Иљо.

Третото игралиште е на **Пефчина**, под милиционерската станица и јужно од Цадето на патот за Ратае.

Бидејќи, игралиштето Под Цаде не било најдобро за играње фудбал по прописите и затоа Месната заедница го отстапила општонародниот имот на Певчина на Фудбалскиот клуб Лешок, да го припреми за игралиште.

Во 1956/57 година младите од Лешок ја израмниле земјата на Певчина и направиле ново и современо и по фудбалските прописи игралиште. Во 1961 година го формирале и ФК Оникс од страна на Делко Кировски-Коко, Никола Ристовски-Барак, Јоанче Кировски-Скуко, Добре Војновски и др. и фудбалерите од Лешок почнале натпреварите во фудбал да играат на игралиштето на Пефчиња.

Инаку, игралиштето Певчина беше под Цадето, јужно под Милиционерската станица на патот за Ратае. Ова игралиште го викавме Пефчина, а некои го викаа Сливарник, затоа што од исток и запад беше целото опкружено со дрва од диви сливи-џанарице.

ФК Оникс од Лешок се натпреварува-такмичи во Тетовски фудбалски потсојуз. Незнам кој е кумот на ФК Оникс. Добро е кога некој ќе ја чита оваа книга ако се сеќава или го знае кумот на името Оникс, да ни јави или да го запише некаде. Името на клубот го ставиле да биде ФК Оникс, по рудникот за оникс на Лешочкото кале, кој е со голем квалитет и со многу убави бои, а го експлоатирало Претпријатието “НЕМЕТАЛИ“ од Тетово, кое правеше разни украсни предмети и сувенири од ониксот (пепельјари, лустери, столни ламби и др.).

Некои игралиштето го викавме и Сливарник, ама највише го викавме Пефчина, зашто тука имаше донесено ситен песок од Лешочката река. Игралиштето беше многу равно и со мека трева. Ставите на игралиштето беа поставени на север према Шар Планина и на југ кон Ратае. На среде од игралиштето имаше земјен пат за коњски коли да носат на грав, пченка, жито, сено, слама, и др. Некогаш ќе се случеше, некој да натоварил кола со сено, слама и др. и доаѓа од нива од Гладница или од кај Ратае, а се игра утакмица, тогаш судијата ќе ја прекинеши кратко утакмицата да пројде колата и после пак ќе продолжеше утакмицата. Тогаш судиите го знаеја времето и условите во кои се живеше и потребата за егзистенција на лутето.